

BUD

LIST UČENIKA OŠ BUDROVCI - GODINA VII. - BROJ 7 - BUDROVCI 2007.

Naši odličaši

I ove godine predstavljamo vam naše odličaše...

Našim odličašima postavili smo nekoliko pitanja...

1. Kako vam je bilo ovih 8 godina u našoj školi?
2. Koji vam je predmet najdraži, a koji malo manje drag?
3. Koji/-a vam je učitelj/-ica najdraži/-a?
4. Kako ste uspjeli svih 8 godina proći s 5?
5. Jeste li sretni što ste izašli iz naše škole?

Ivan Lucić

1. I zabavno i dosadno!
2. Svi su mi dobri, osim hrvatskoga i glazbenog!
3. Jablanka Uzelac, Zrinka Vrpoljac i Ivan Jukić!
4. Od ruke!
5. Normalno!

Martina Vladić

1. OK!
2. Fizika, tjelesni.
3. Svi su OK!
4. Ne znam, slučajno!
5. Naravno!

Marko Mržljak

1. Odlično.
2. Engleski, hrvatski.
3. Učitelj Igor.
4. Jednostavno sam učio, učio i učio.
5. Ne, nemam starog društva.

Antonio Jurić

1. Super.
2. Svi, nema ga.
3. Učiteljica Zrinka Vrpoljac, Jablanka Uzelac i Jasminka Geošić.
4. Učio sam, ali nekad nisam naučio.
5. Nego šta!!

Eva Zetović

1. Zabavno i poučno!
2. Svi su OK, osim likovnog, za to stvarno nemam smisla!
3. Ne znam, svatko na svoj način!
4. Nema tu neke filozofije, slušaj na satu i ponoviš kod kuće!
5. Da, pa tko se ne veseli srednjoj!

Ivan Sabolski

1. Dobro!
2. Svi su OK! Ali zemljopis mi totalno ne ide!
3. Učiteljica Zrinka Vrpoljac i Jablanka Uzelac!
4. Malo sam učio, a puno se švercao. (šalim se)
5. Naravno da jesam, jedva čekam srednju!

Uvodna riječ

Zahvaljujemo g. Velimiru Slobodancu na dugogodišnjoj potpori i nesebičnoj pomoći.

Zahvalni učenici i djelatnici OŠ Budrovci

SADRŽAJ

Riječ ravnatelja

Dragi naši učenici... djelatnici. Evo pred vama vašega novoga BUD-a. Našeg sedmog broja. U njemu je ostao komadić vašega srca i nadasve mnogo ljubavi. Čitajte ga i sačuvajte. I nakon mnogo vremena bit će vam drag. Taj album vašega djetinjstva. U njemu je riječju i slikom predočeno jedno vrijeme koje se ne može ponoviti, vrijeme djetinjstva. Najljepše i najdraže. Čitajmo i uživajmo!

Ravnatelj:

Darko Špehar

Naši odlikaši.....	2
Uvodna riječ.....	3
DVD Budrovci.....	4
1. razred.....	5
2. razred.....	6-7
3. razred.....	8-9
4. razred.....	10-11
PŠ Đurdanci.....	12-13
5. razred.....	14-15
6. razred.....	16-17
7. razred.....	18-19
8. razred.....	20-21
Škola u prirodi.....	22
Stari običaji.....	23
Znanost, tehnika, povijest.....	24
Sport, natjecanja.....	25
Zanimljivosti.....	26
Razbibriga.....	27

IMPRESSUM

BUD - list učenika i djelatnika OŠ "Budrovci" - Godina VII - broj 7 - lipanj 2007.

Izdavač: Osnovna škola Budrovci, Gupčev trg 8

U izradi, prikupljanju i odabiru literarnih i likovnih materijala sudjelovali su učenici naše škole zajedno sa svojim učiteljicama, odnosno razrednicima/razrednicama; Prebacivanje teksta u digitalni oblik uradili učenici viših razreda;

Glavni urednik: Franjo Džakula, nastavnik

Lektor: Vlado Markić, prof. i Tihana Moro-Vladić, prof.

Računalna obrada i priprema za tisak: Tihana Moro-Vladić, prof., Jablanka Uzelac, prof., Zrinka Vrpoljac, prof., Ivan Jukić, prof., i Igor Barišić, prof.

Digitalna obrada fotografija na naslovnici i zadnjoj stranici: Igor Barišić, prof. i Ivan Jukić, prof.

Naklada: 200 primjeraka

Tisak: Tiskara Budrovci

Povodom 60 godina uspješnog djelovanja Dobrovoljnog vatrogasnog društva Budrovci, razgovarali smo s predsjednikom DVD-a Budrovci Velimirom Slobodancom.

• **Koje godine je osnovano DVD (Dobrovoljno vatrogasno društvo)?**

- Dobrovoljno vatrogasno društvo Budrovci osnovano je 26. siječnja 1947. godine. Ove godine slavimo 60 godina uspješnog rada i djelovanja.

• **Tko je bio prvi predsjednik, zapovjednik, tajnik DVD Budrovci?**

- Prvi predsjednik bio je Antun Posavčević, zapovjednik Mato Kretonić, a tajnik Branimir Špehar (tadašnji budrovački učitelj)

• **Koliko članova DVD ima? Je li je to malo?**

- Društvo danas ima:

- Aktivnih 71 član
- Rezervnih 13 članova
- Mladeži i djece 54 člana
- Podupirajućih 183 člana

To nije malo jer sa ovakvim brojem članova mi pripadamo među brojnija društva u našoj županiji.

• **Koliko je požara bilo do sada (u ovoj godini)?**

- U prosjeku nam se dogodi do 5 požara godišnje. Ponekad imamo sreću pa bude samo jedan ili dva, a bilo je godina kad nije bio niti jedan požar. Ove godine imali smo tri požara i to jedan veliki i dva manja (požari dimnjaka).

• **Koliko je star društveni dom DVD-a?**

- Društveni dom građen je u više navrata a sada je star oko 45 godina.

• **Na koja natjecanja planirate ići ove godine?**

- Ove godine planiramo sudjelovati na natjecanju u Varaždinu, Ivanić Gradu, Desnom Trebarjevu, Otoku, Privlaci, Cerni, Beravcima, Mohaču (u Mađarskoj). Natjecanje vatrogasne zajednice Grada Đakova i kup natjecanje održati će se u Budrovcima 16. lipnja 2007. godine, a uputili smo zamolbu da se ove godine u Budrovcima održi i županijsko vatrogasno natjecanje za djecu, mladež i članove.

Eva Slobodanac, 4.r.

1. razred

Što ima novo u učionicama - našim malim radionicama? Halo prvačići!

Moj tata

Moj tata zove se Stanko. Radi u Đakovu na silosu. Ide u šumu rezati drva i u voćnjak štijati oko šljivja. Pomaže mi pisati zadaću. Zajedno špricamo lozu. Ja jako volim svog tatu.

Mateo Andrić, 1.r.

Prijatelji

Zovem se Antun. Prijatelji me zovu Tuna. Idem u prvi razred. U školi sam naučio pisati, čitati, crtati i računati. Volim ići u školu jer svašta naučim i družim se s prijateljima.

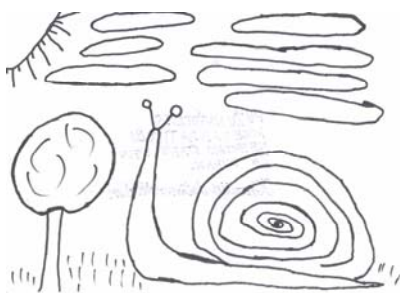
Antun Kretonić 1.r.

Kristijan Sito, 1.r.

Sara Jurić, 1.r.

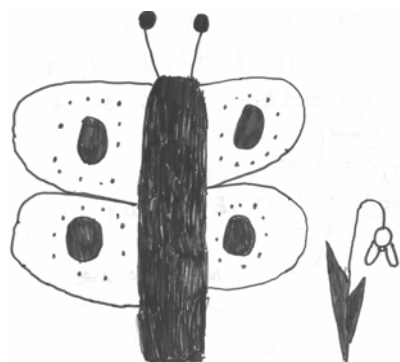

Sigurno do škole

Kada idem u školu prelazim cestu. Prvo pogledam lijevo, pa desno da vidim ide li auto. Volim ići u školu jer sam s prijateljima, a kod kuće sam sama. Mama i tata rade, a brat ide u vrtić u Đakovo. Sada sam se upisala u mažoretkinje. U školi dobro učim, a kod kuće nastojim biti jako dobra.

Barbara Kemec, 1.r.

Klaudija Antunović, 1.r.

Proljeće

Jutro je.
Sunce polako izlazi.
Kajsija počinje cvasti.
Trava počinje rasti.
Cijela se priroda budi.

Jakov Sito 1.r.

Stjepan Ručević, 1.r.

Moj tata

Moj tata radi u polju. Vozi crveni traktor. U polju ore, tanjura, sije zob i kukuruz. Dođe kući umoran i jako kasno. Ja jako volim svog tatu jer mi pomaže učiti, a kad dobijem pet da mi pet kuna.

Darko Sito, 1.r.

Tomislav Sito, 1.r.

Moja obitelj

Moja mama je dobra i uvijek mi pomaže kod pisanja zadaće. Uvijek je vesela i lijepa. Daje mi što želim i brine se o meni. Moj tata je bolestan i ići će u bolnicu. Jako će mi nedostajati. Ja slušam mamu i tatu i jako ih volim.

Ariana Štrk, 1.r.

Ines Martinović, 1.r.

Ivan Bala, 1.r.

Valentin Sito, 1.r.

Čujemo li se!
Što nam to poručuju učenici II. razreda!
Primjećujete li kako su im hlače postale kraće? Da ih čujemo.

Ivanin poni Lučko

Ana-Marija Vladić, 2.r.

Moja domovina

Moja domovina je lijepa.
To su moji roditelji.
To su moji prijatelji.
To su moje ptice.
To je moje cvijeće.
Sve je to moja domovina.
Ja volim svoju domovinu.

Ivana Vladić, 2. r.

Kako sam proveo proljetne praznike

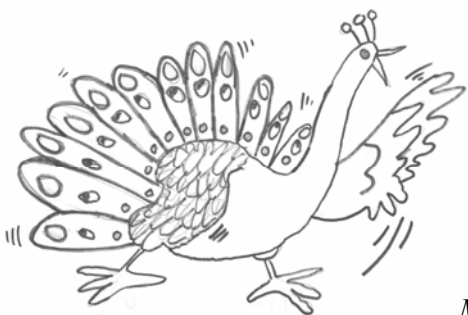
Praznike sam proveo lijepo. Šarao sam jaja i pravio gnijezdo za Uskrs. Na Uskrs sam išao na misu. Igrao sam se s prijateljima. Išao sam na zabavu. Bilo mi je lijepo.

Karlo Rebić, 2.r.

Proljetni praznici

Meni je na praznicima bilo jako lijepo. Jedan cijeli dan sam bila kod tete Mire u Đakovu. Tamo smo se svašta igrali. Ostale dane sam se igrala s prijateljima. Proljetni praznici su kratko trajali, a ja sam se dobro odmorila i zabavljala.

Anita Sabolski, 2.r.

Matea Petrović, 2.r.

1. Polazak ispred škole na dogovoreno mjesto

7. Livada u proljeće. Promatranje i opisivanje. Izvođenje tjelesnih aktivnosti. Priprema za povratak kući.

Integrirani u sedam

6. Šuma u proljeće. Izgled vrsta drveća, proljetnice, žbunje, čišćenje, rušenje, presađivanje, snalaženje u šumi, životinje u šumi... (i pauza za objed).

2. razred

Opisivanje prema zadanoj slici: Gladni zečić

Zima je. Pada snijeg. Zatrpao je sva skloništa. Životinje su u njima. Ali jedan je mali zečić izašao iz svojega skloništa i začu- dio se: - Što je ovo tako bijelo? Bio je gladan i tražio je hranu jer je snijeg zatrpao sve što je on jeo. Bio je tužan zato što nije mogao naći hranu. Krenuo je u potragu. Trčao je onoliko koliko su ga njegove hitre noge nosile. Trčao je neko vrijeme, kad odjednom: Hop! Istrčao je pred snjegovića koji je imao lijepu mrkvu. Veselio se. Pokušao ju je doseći, ali nije mogao zato što je mrkva bila previsoko. Zečić je sjeo pokraj snjegovića i počeo razmišljati: „Aha!“ - dosjetio se. Otišao je po snijeg i uzidao prekrasne stepenice. Popeo se na njih i uzeo mrkvu. Tako se zadovoljno, grickajući sviju mrkvu, vratio u svoje sklonište.

Ivana Vladić, 2.r.

2. Tipično seosko dvorište. Domaće životinje - razgovor.

Moj grad Đakovo

Naša učiteljica nas je vodila u posjet gradu Đakovu. Tamo smo prvo posjetili Ergelu. Tamo su smješteni poznati konji s pedigreeom. To su Đakovački lipicanci. Na Ergeli ima više od dvjesto konja. U Đakovu je poznata i Katedrala svetog Petra i Pavla. Pored nje je Biskupski dvor. Ispred Katedrale je kip Josipa Jurjja Strossmayera, koji ju je dao sagraditi. Posjetili smo i policijsku postaju. Na kraju smo posjetili slastičarnu i pojeli sladoled u slast. Puni lijepih doživljaja, sretni i zadovoljni, vratili smo se kući.

Josipa Zetović, 2.r.

3. Dolazak do bare. Promatranje i razgovor o vodama stajaćicama.

4. Nalazimo se uz potok. Određujemo izvor, ušće, lijevu i desnu stranu obale.

Uskrsno jaje

Josipa Zetović, 2.r.

radni dan
slika

5. Promatrali smo voćnjak u cvatu. Računali i prebrojavali poznatim matematičkim radnjama.

Dukat u srcu

Doris je moja najbolja prijateljica. Dobre smo. Znamo si govoriti tajne i pričati o dobrim stvarima kada se vidimo i šćemo zajedno. Ona je moj dukat u srcu.

Ana Kralj, 2.r.

Martina Batori, 2.r.

Što je novo u trećem razredu? Da vas vidimo i čujemo. Najsličniji ste nam družbi Pere Kvržice! Tanki ili buc masti, svejedno.

Dolazi nam Uskrs

Bila jednom jedna djevojčica po imenu Ana. Ona je voljela Uskrs jer je voljela praviti gnijezdo. Ana je mala i slatka. I tako je jednog dana Ana rekla da nam dolazi Uskrs. Ana se sretna i zadovoljna pripremala praviti gnijezdo za zeku Ivicu. I kada je Ana napravila gnijezdo, otišla je u kuću. Zatim je došao zekan Ivica i stavio u gnijezdo par jaja i puno, puno slatkiša.

Uskrs je važan ne samo Ani nego i drugim ljudima jer je bit Uskrsa sreća, ljubav i zdravlje, a ne samo darovi. Uskrs je božanski blagdan pun dobrote i pomirenja. Ljudi su tada sretni jer mogu biti sa svojim obitelji. Svi ljudi ovoga svijeta su sretni jer su zajedno. I nije Uskrs samo neki obični blagdan. Na Uskrs idemo moliti Bogu i svetiti hranu. Uskrs je blagdan sreće i druženja sa svojim najbližima.

Helena Maljarić, 3. r.

Sedam raznih ruža

Sedam raznih ruža raslo je u ratu,
a procvalo je u proljetnom cvatu.

Sedam raznih ruža je jako lijepo cvijeće,
jer cvatu kao kad gore svijeće.

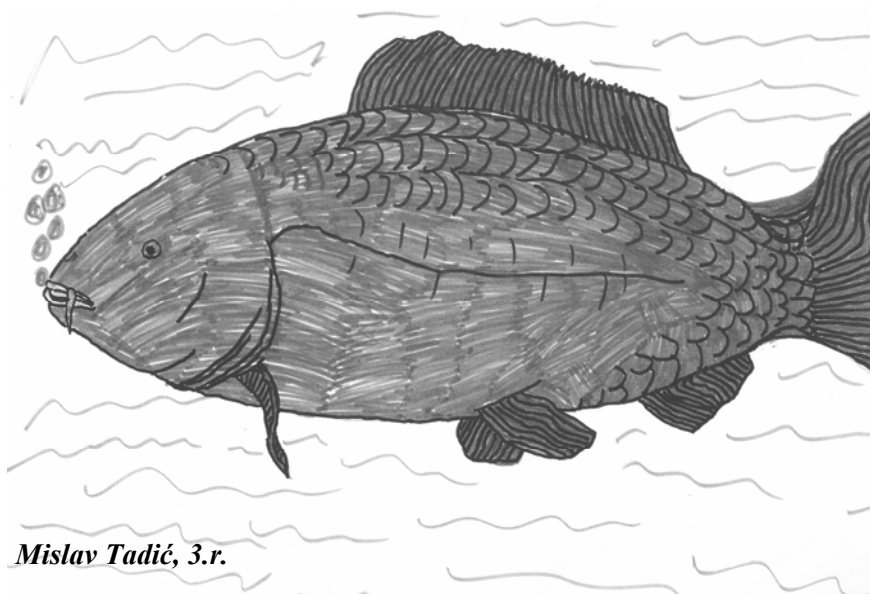
Sedam raznih ruža je jako lijepo imati,
jer svojim laticama vole klimati.

Helena Maljarić, 3. r.

Moja ribica

Svake subote idemo pecati moja braća Mateo i Kristijan, tri prijatelja Slavko, Ico, Željo i ja. Nas sedmero smo krenuli na pecanje. Pecamo na Kaznici. Kada smo stigli, vidjeli smo ribe kako prave valove. Uvijek je na Kaznici mutna voda. Kada smo stigli, pecaljke smo postavili i počeli pecati. Ico je kačio crve na udice pecaljke. Nakon 20 minuta upecali smo ribu koja se zove crvenperka. Stavio sam u kantu ribu da ne ugine. Kada sam stigao doma, stavio sam ribicu u korito. U koritu je stalno mrdala repom.

Antonio Sito, 3. r.

Mislav Tadić, 3. r.

Ja sam na Mjesecu

Mjesec, a ja sama.

Nema ljudi.

Nema životinja, samo ja.

Imam odijelo astronauta
i mogu disati.

Sjedim i gledam zvijezde.

A dan je i sunce jako grije.

Na Mjesecu je jako vruće.

Nema vode.

Idem u raketu i želim se spustiti dolje u
svoj rođeni dom - ZEMLJU.

Antonija Martinović, 3. r.

Jako dobra djevojčica

Ima jedna jako dobra djevojčica. Ona ima pet godina. Živi pokraj mene. Ima plave oči, plavu kratku kosu i okruglo lice. Puže i hoda uz pomoć njezinih roditelja. Ide jahati konja koji se zove Saraj. Jednom je pala s konja. Doktorica joj je rekla da mora sjesti na konja da može malo hodati.

Njezina majka joj je kupila mali motorčić pa ju pomalo gura. Ima kolica pa ne smije pomaknuti noge na jedan kružić jer će joj se tresti noge pa će joj se umoriti mišići.

Zna pričati viceve. Uvijek je nasmijana. Zna crtati i pomalo pisati. Ona je jako dobra i pametna djevojčica.

Valentina Nemet, 3. r.

3. razred

Moj rukomet

Zovem se Helena Nemet. Idem u 3. razred OŠ Budrovci. Ja treniram rukomet u Đakovu. Trenerica mi se zove Marija Lucijanić. Ona je po zanimanju fizioterapeutkinja, ali trenira rukomet. Jako je dobra, zadaje dobre vježbe, ali smo sretni što nas ona uči. Upisala sam se u rukomet jer volim taj sport. Najviše volim gledati naše rukometaše jer volim kad pobjede pa donesu prvo mjesto i zlatnu medalju. Ja sam sretna jer treniram rukomet.

Sretna sam kad pucamo sedmerce i zabijem gol. Osjećaj je tako dobar jer se osjećam sretno, presretno. Tada vidim loptu u mislima, pratim i mislim o prvom svjetskom prvenstvu, gdje ću biti ja - rukometašica.

Helena Nemet, 3.r.

Ljubav

Ja najviše volim svoju papigu koja se zove Kiki. Ja nju volim jer ima lijepo perje i jer je pametna. Hranim ju i čistim svaki dan. I to je ljubav prema životinjama.

Ivan Kretonić, 3.r.

Moje obveze

*Moja obveza je da slušam roditelje.
Moja obveza je da idem u trgovinu.
Moja je obveza da puno učim.
Moja obveza je da slušam učiteljicu.
Moja obveza je spremiti sobu.*

Luka Đuđik, 3.r.

Upoznaj svoja prava

Dijete ima pravo na igru.
Dijete ima pravo na ljubav.
Dijete ima pravo na zdravu hranu.
Dijete ima pravo na različitost.
Dijete ima pravo reći što misli.

Dominik Carević, 3.r.

Moj psić

Moj psić se zove Pongo. Smeđe je boje. Ima lijepu dlaku, nizak je, voli se gristi i igrati se s velikim psom. Ja mu uvijek dajem jesti, a kad pojede, onda se igramo. Ja odem unutra, a patike ostavim vani i gledam gdje mi je patika. Tražio sam ju i našao sam ju. Bila je kod traktora. Kada sam ju našao, onda smo nastavili igru. Kada dođem kući, on će zalajati i radošno me dočekati.

Dominik Carević, 3.r.

Što je ljubav

Ljubav je
Jahati konja,
Ići u školu,
zalijevati cvijeće,
čistiti,
igrati se
praviti palačinke
i slušati glazbu.

Antonija Budrovac, 3.r.

Perlinke

*Perlinke, perlinke
Tako ste mi lijepe.
Pjevajte, pjevajte
Što ljepše i ljepše.
Probudite me u ranu zoru.*

Valentina Nemet, 3.r.

Moj brat

Moj brat zove se Davor. On ima smeđu kosu i dugačke noge. Moj brat je jako lijen i prkošljiv. Jako voli ići u glazbenu školu, kao i ja. Ja volim svoga brata i ne želim ga nikad izgubiti. Moj brat jako voli nogomet, zato ga i trenira. Želim da završi srednju školu. Bez svog brata ne bih mogao živjeti. To je moj brat Davor.

Luka Đuđik, 3. r.

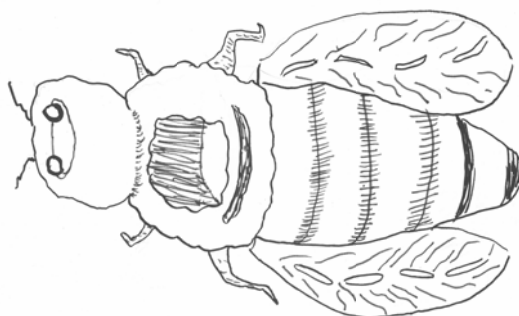
4. razred

Sjetite se koliko još ima do malo veće mature. A sada budite pametni, vi ste već prava velika radionica. Nije to mala stvar-biti tako brzo četvrtim razredom.

Proljeće

Proljeće je moje omiljeno godišnje doba. Proljeće nije ni vruće, a nije ni hladno. Volim proljeće zato što se ptičice vraćaju s juga, ima puno cvijeća, zeleni se trava. Ovog ću proljeća, nadam se, imati više vremena za igru sa mojim psićem Odijem. On je star pet mjeseci. Jako se voli igrati i drugim trgati odjeću. On i mačka se baš ne vole. Čudno je ali je istina da se boji mačke. Ja volim proljeće zato što se kupa u suncu.

Eva Slobodanac 4.r.

Martina Ručević, 4. r.

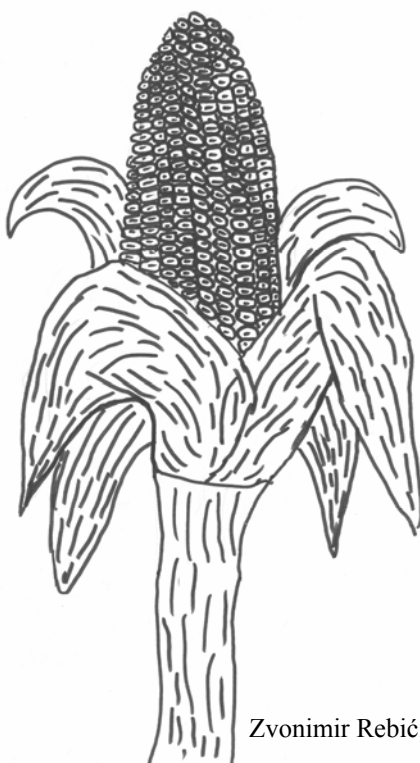
Ljeto

U ljeto se sve zeleni,
bijeli i žuti.
Svi su u kratkom
i svi su veseli.

Dok ptice cvrkuću kao lude,
djedovi i bake
traže hlad po cijele dane.
Dok pčele neumorno rade,
žabe krekeću po cijele dane.

Zečevi trče po livadama,
a golub i golubica
gledaju se zaljubljeni.
Ljeto je najljepše
godišnje doba!

Matija Budrovac, 4. r.

Zvonimir Rebić, 4.r.

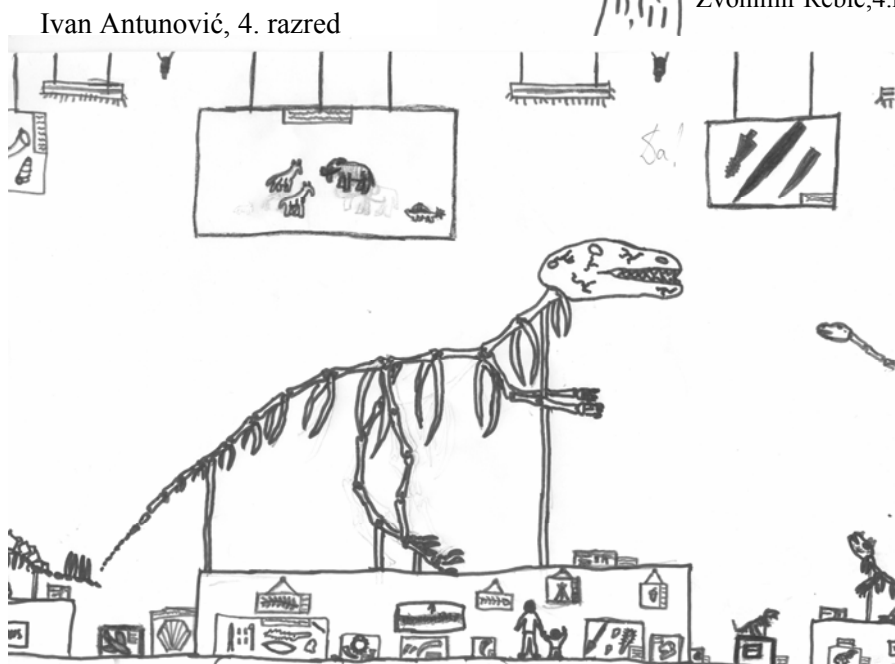
Ljubav

Za mene je ljubav
nešto najljepše i najsretnije.
Kad pogledaš dvoje ljudi
i vidiš ih kako su sretni
pomisliš da ćeš i ti
biti tako sretan.
Poslije se tih dvoje ljudi vjen-
čaju
i budu sretni do kraja života
Marija Ručević, 4.r.

Valentinovo

Ljubav je za mene
Popu pokrivača zime.
Ona te grije i dan i noć.
Najbolje vrijeme za
pokloniti ljubav je
Valentinovo.
Za Valentinovo
si svašta darujem,
bude tu plišani psić
i pokoje srčeke.
Meni su najdraži
oni na kojima piše
I LOVE YOU!
No nisu važna slova
nego je li od srca.
Ako nije od srca
nije ni važno,
zato što to onda nije ljubav.
A ako je od srca
nije važno što je poklonjeno,
jer je to ljubav.

Inga Đuđik 4.r.

Ivan Antunović, 4. razred

4. razred

Bio sam lijen

Ponekad budem jako lijen i ništa mi se ne da raditi. To mi se događa često. Jednom sam morao otići u trgovinu po mlijeko i kruh. Nisam se htio ustati. Mama me je par puta zvala da odem. U trgovinu sam otišao tek poslije podne. Bilo je prekasno da bi kupio kruh, pa sam kući donio samo mlijeko. Mama me je poslala još jednom u trgovinu po kvasce. Do večeri je morala sama ispeći kruh. Zbog moje lijenosti mama je morala više raditi. To mi je bilo žao.

Domagoj Kolić, 4.r.

Ivan Antunović, 4.r.

Moja bilježnica

Bližio se kraj prvog polugodišta. Učiteljica je najavila ocjenjivanje bilježnica. Što da radim? Moja bilježnica je neuredna. Šaram po njoj, puno brišem, nečitko pišem, ali tome je došao kraj. Mama mi je kupila novu veliku bilježnicu. Počeo sam prepisivati iz stare neuredne bilježnice u novu. Jedne večeri, poslije par dana, već se vidjelo da sam nešto radio. I konačno je došao taj dan. Mama me je poljubila zato što sam lijepo napisao i trudio se. Još mi je rekla da više ne smijem neuredno pisati. Bio sam sretan što sam sve prepisao. Učiteljica mi je ocijenila bilježnicu. Dobio sam peticu. Bio sam sretan i ponosan.

Domagoj Kolić, 4.r.

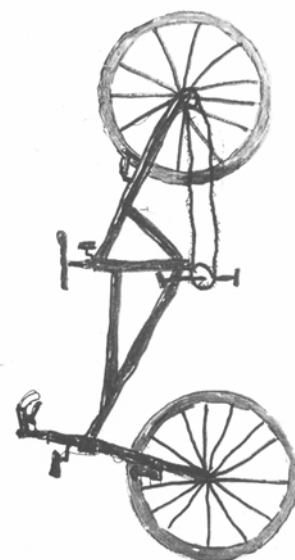
Ivan Antunović, 4.r.

Zašto volim školu?

Ponekad se pitam, volim li ja školu?

Zbog nekih razloga, ja volim školu. Volim sve predmete, ali osobito tjelesni. Na tjelesnom se uvijek izdipamo i potrošimo višak energije. Kod tjelesnog mi se najviše sviđa graničar i pobjeda. Na drugom mjestu je matematika. Nju volim zbog puno brojeva i onoga - jedan dalje. Testove iz matematike jednostavno obožavam. Hrvatski mi je ponekad dosadan, ali volim pisati sastavke. Što sam starija i idem u viši razred to mi je hrvatski draži. Tako je i s prirodom. Prije mi je bila glupa i dosadna, a sada je super. Samo što mi se ni danas ne da učiti. A sada šećer na kraju. Od svih tih predmeta ipak mi je najbolji veliki odmor! Svi se igramo i glasno pričamo. Što je najbolje - jedemo. Koliko god bile loše ocjene i koliko god mi se teško ustati, ja volim školu jer su u njoj svi moji prijatelji.

Inga Đudik, 4.r.

Miroslav Batori, 4.r.

Naši dragi Đurđanci u riječi i slici!

Pogledajmo pažljivo što nam to donose u proljetnoj košarici naše drage učiteljice. Jesu li to poruke šarene od cvijeća, ljubavi, proljeća...

Područna škola Đurđanci

„Opća škola u Gjurđanci“ osnovana je 20. studenog 1888. godine. Prvi privremeni učitelj bio je Josip Valentić. Imenovan je dekretom Visoke kraljevske Zemaljske vlade, Odjela za bogoštovje i nastavu od 8. 11. 1888. broj 11874. Nastava je počela 29. studenoga 1888. U prvi razred upisano 45 učenika i to 23 dječaka i 22 djevojčice. Područno djelovanje Đurđanci izdvojeno je 1. 1. 1965. godine iz osnovne škole Stari Mikanovci i postalo Područnom školom Osnovne škole „Josip Kozarac“ Semeljci. Školske godine 1965. /'66. organizira se produžna nastava za slabije učenike uvode se novi imenici, te rubrike za mjesečno ocjenjivanje.

Godine 1978. započela je gradnja nove školske zgrade, koju je na svečanosti otvorio 15. travnja 1979. godine predsjednik Skupštine općine Đakovo prof. Stjepan Češnik u nazočnosti mnogih prosvjetnih djelatnika i predstavnika društveno – političkih organizacija. Škola ima dvije učionice, pomoćne prostorije, sanitarni čvor i stan za učitelja. Znatno je uvećana u parcelu od ulice. Stara školska zgrada je prodana. Poslije smrti predsjednika SFRJ Josipa Broza Tita zasađen je ispred škole park sa 88 sadnica crnogorice. U park su postavljena dva spomenika: partizanskom prvoborcu Stjepana Dujaku i mještanima poginulima u narodnooslobodilačkoj borbi te žrtvama fašističkog terora.

Od početka školske godine 1994. / 1995. Područna škola Đurđanci (sa zaselkom Arduševac) pripojena je Osnovnoj školi Budrovci. Ravnatelj je Darko Špehar. Broj učenika smanjuje se iz godine u godinu. Stoga se rad i dalje organizira u dvorazrednim kombinacijama. Učenici viših razreda pohađaju nastavu u Starim Mikanovcima. Ove školske godine upisano je samo 18 učenika i to: 1. razred 4 učenika, 2. razred 2 učenika; 3. razred 4 učenika i 4. razred 8 učenika.

Učiteljice Ružica Sučić i Ružica Ciganović ne stanuju u Đurđancima, nego svakodnevno na posao putuju automobilom.

Nastava se održava prije podne u dvije učionice. Tijekom ove školske godine vanjski dio zgrade Područne škole Đurđanci je obnovljen. Slijede radovi na unutarnjem uređenju. Škola je opremljena brojnim tehničkim pomagalicama.

Zašto volim Đurđance

Đurđanci su mi lijepo selo i volim živjeti u Đurđancima. U Đurđancima imam puno prijatelja. U Đurđancima ima i škola u koju se ide do četvrtog razreda. Đurđance volim jer ima nogometno igralište i ima svoj nogometni klub Slavonac. U Đurđancima ima crkva. Imaju i knjigu o Đurđancima. Đurđanci su mi najdraže selo. U Đurđancima mi je najbolje, i volim se najviše igrati na ulici s prijateljima. Volim kad idem na utakmice, i volim kad naš klub pobjeđuje.

Antonio Tadić, 4.r.

Moja mama

Moja mama se rano ustaje i otprema mene i brata u školu. Ona mora prirediti ručak i pospremiti kuću dok se mi vratimo. Moja mama je meni najbolja na svijetu. Ona je nježna kao cvijet.

Marija Marinović, 1.r.

Đurđanci nekad...

Đurđanci danas...

Moje sestre

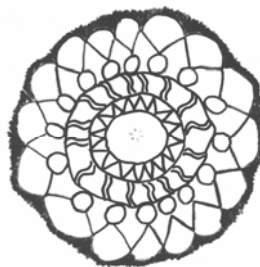
Ja imam dvije sestre. One su starije od mene. Zovu se Kristina i Ana. Moje sestre su mi također i najbolje prijateljice jer s njima mogu o svemu pričati i pitati ih ako nešto ne znam. One su odlične učenice u školi i uvijek mi govore da moram i ja učiti jer jedino tako ću postići nešto u životu. Katkad se i posvađamo, ali se uvijek brzo pomirimo. Moje sestre su me čuvale i pazile kada sam bila mala, a sada su uvijek uz mene kada mi je potrebna pomoć. Moje sestre i ja jako se volimo.

Valentina Milić, 3. r.

Moje selo

Moje selo je jako malo i zove se Đurđanci. U njemu ima mnogo polja. Sa prijateljima šetam po selu i igram se. Mnogo ljudi ima puno strojeva i životinja. Ja volim svoje selo jer u njemu odrastam.

Darko Azinović, 3.r.

Tamara Topić, 4.r.

Nikola Andrić, 4.r.

Ja i ...

Na Valentinovo sve je puno ljubavi i sreće. Dječaci i djevojčice razmjenjuju poklone. Kada vidim nju, zacrvenim se kao paprika. Ona me pogleda i pita što mi je, ja samo kažem, zaljubljenim pogledom, ništa. Počelo je izvlačenje, ali ja uvijek moram s njom plesati. Svi se drugi parovi smiju. Ja uvijek ispadam najbolji plesač pa me svi hvale, ali ja to ne volim. Poslije slavlja Valentinova svi dječaci su me zezali. Ali ja sam bio ljut i odlučio sam da više nikad neću plesati sa njom. Ona me je izbacila iz svoje glave ali još me voli. Možda se pomirim s njom na sljedeće Valentinovo.

Nikola Andrić, 4.r.

Želio bih biti automehaničar

Kad narastem, bit ću automehaničar zato što volim automobile. Jednoga dana, kad se tati pokvario automobil, prodao ga je. On da smo kupili novi. Ja sam birao automobil. Došli smo kući i ja sam rekao mami da smo kupili novi automobil. I tako sam poželio biti automehaničar.

Petar Mijatović, 2. r.

Lastavica

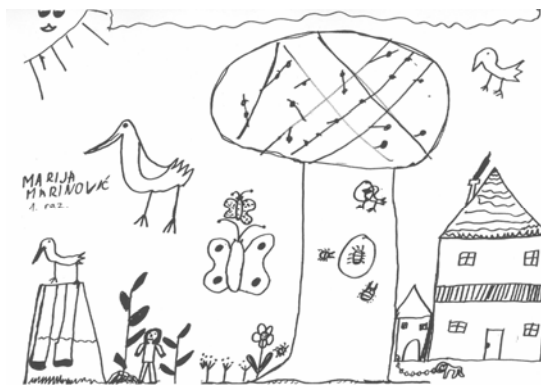
Jednoga jutra na livadi počeo je žamor cijeli sad je električna žica puna lijepih lastavica. Kad laste dolaze proljeće donose a kad odlaze kiše nam ostave.

Tamara Topić, 4. r.

Proljeće

Dođi!
Zove me proljeće da ga osjetim.
Zove me proljeće k' prijateljima.
Čekaj me proljeće nemoj otići.
Čekaj me prijateljice dok brzo naučim.

Katarina Karajko, 3.r.

Marija Marinović, 1.r.

Moj prijatelj Antonio

Moj prijatelj zove se Antonio a preziva se Tadić. Mi smo susjedi. Mi ga zovemo Piki jer je govorio, dok je bio manji za prikolicu Pikoica. On je duhovit i stalno nasmijava druge. On ima jedanaest godina. Piki ide sa mnom u razred, a trebao je ići u peti razred. Piki ima svijetlu kosu, ima plave oči, ima trideset i pet kila i uvijek je nasmijan. On ima plavu torbu. Piki voli pomoći drugima. On se voli igrati traktorima. Voli praviti šupe za traktore, kućice za ptice... On je jedan od mojih najboljih prijatelja. Mi se svaki dan družimo.

Josip Marinović, 4.r.

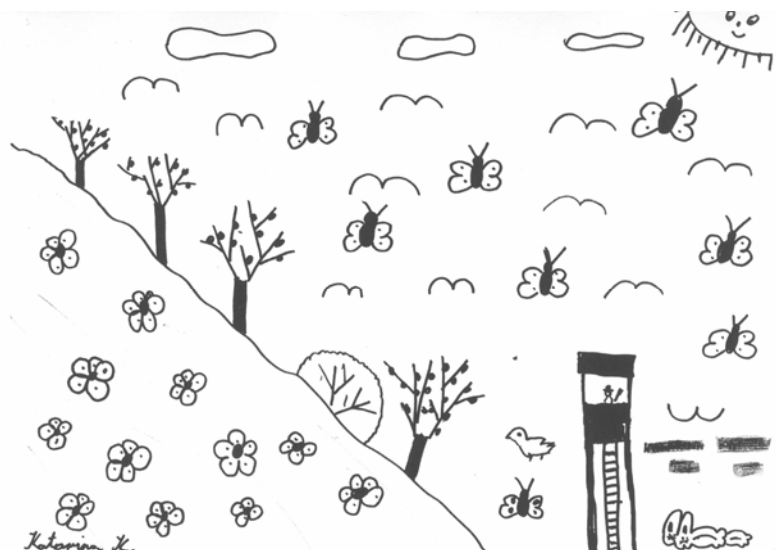

Antonio Tadić, 4.r.

Slike proljeća u mojim očima

U svojim očima vidim livadu punu cvijeća. Vidim ptice kako slijeću na livadu. Svojim očima vidim djecu kako se igraju. Ja sam svojim očima vidio izrasle šume kako se zelene. Gledam potocić koji teče, kako ribe skaču. Čujem krekatanje žaba. Vidim stoku kako pasu na pašnjacima, i pastire kako pastiri čuvaju ovce. Voćke cvatu i puštaju pupove. Traktori obrađuju oranice za sjetvu. I vidim djecu veselu.

Tomislav Marinović, 4.r.

Katarina Karajko, 3.r.

Pozdrav petom razredu! Što nam to donosite vi, sretni klinci? (Ne umišljajte da ste već veliki)

Moj razred

Moj razred je nemiran i u njenu se skače i galami. Kad ponedjeljkom i četvrtkom čekamo tjelesni, mirni smo kao bube, a kada ga nemamo, onda skačemo. Kad nešto pišemo ili crtamo, često prepisujemo i kopiramo. Sve je to normalno. Kad čujemo da učitelji dolaze, posjedamo na mjesta i budemo tihi, a kada odu, opet počne galama. Tako izgleda moj razred.

Tomislav Brodilo, 5.r.

Moj prvi lov

Tata mi je dugo obećavao da ću ići s njim u lov. Jedne nedjelje sam se probudila, sišla u kuhinju i vidjela sam tatu kako se sprema u lov. Zamolila sam ga da pođem s njim... Naravno, dopustio mi je. Krenuli smo, a kad smo došli tamo, pozdravili smo se i svi su bili začuđeni što i ja idem. Malo mi je bilo naporno hodati, ali uživala sam. Te nedjelje trebao nam je zec. Trčkarala sam baš tamo gdje je on bio. Odjednom je zeko izašao iz svog skloništa, i... Uхватili smo ga. Tada mi je i fazanka pokraj glave proletjela. Sada me samo bolest može spriječiti da ne idem u lov. Nema ničeg ljepšeg od hodanja po livadama i šumama. Jednoga dana ću i ja postati lovac kao i moj tata.

Melani Mijić, 5. r.

Nikola Sivak, 5.r.

Moja učiteljica

Moja učiteljica dobra je bila,
Svakome je pomoći htjela.
Voljela je jako,
U razredu dijete svako.

Sad se rastati moramo,
I neće biti lako,
Na rastanku,
Poljubit će je svatko.

Uvijek će mi u sjećanju
Biti njezina dobrota,
Pamtit ću je sigurno
Do kraja života.

Tomislav Kretonić, 5.r.

Volim svoju domovinu Hrvatsku

Ja volim svoju domovinu Hrvatsku, njezine ravnice, brda, doline, rijeke, jezera, šume, polja i životinje. Pogotovo volim njezino Jadransko more. Moja domovina Hrvatska ima oblik ptice. Njezine susjedne države su njima lijepe, ali meni je najljepša moja Hrvatska. Ima najplodnije tlo. To je crnica. Hrvatska himna zove se „Lijepa naša“ ili „Hrvatska domovina“. Zato ja volim svoju domovinu Hrvatsku.

Tomislav Brodilo, 5.r.

Moj brat Patrik

Da vi znate što se mota,
U glavi moga malog brata?
Nema mira ni po noći,
a po danu čupa, gnjavi.

Ja zadaću moram pisati,
A on hoće sve to dirati.
Lete knjige na sve strane,
Baš su čudne male glave.

Filip Posavčević, 5.r.

Jež

Jež ima malo tijelo koje je na leđima prekriveno bodljama, a na trbuhu kratkim dlakama. Njuškica mu je šiljasta, a oči okrugle. Jež živi uz rub šume. Jede kukce, male životinje koje životinje može uloviti, šumske plodove i ptičja jaja. Zimu provodi u svom skloništu ispod lišća ili u nekoj rupi koju je napravio suhim lišćem i travom.

Ivanka Kovačević, 5.r.

Grlica

Guče siva grlica-
Daj mi seko mrvica!
Da napunim prazan kljun,
ptica voli kad je pun.

Ivanka Kovačević, 5.r.

Dupin

Dupin je lijepa životinja koja lijepo izgleda i veselo ljude zabavlja. Čovjekov je prijatelj ili prijateljica. Ljudi ga još nazivaju delfin jer im se tako sviđa, a i sigurno se i njemu to sviđa. Kada ga gledamo uvijek se zabavljamo, smijemo i divimo mu se. Zato ga svi obožavamo.

Tomislav Brodilo, 5.r.

Ivan Kladarić, 5.r.

5. razred

Uskrs i „Bila Nedilja“

Napokon je stigao Uskrs i uskršnji blagdani. Na Uskrs, kao i svake godine idem u crkvu te posjećujem rodbinu. Od svih blagdana kroz godinu, Uskrs traje najduže. U mom selu svake godine, nedjelju dana poslije Uskrsa ima svečana folklorna priredba “U Budrovci na Nedilju bilu“. Na tu smotru dolaze razna kulturna društva iz drugih sela, gradova i županija, te nastupaju i izvode plesove iz svojih krajeva.

Ivan Tunuković, 5.r.

Melani Mijić, 5.r.

Zeko

U trčanju on je brz
I sa mrkvom isto tako,
A u vrtu moje bake
Kupus ode brzo, lako.

U šumi se brzo snađe,
Kad ga neki lovac nađe.
I zečiće svoje brani,
tada nema čekaj, stani.

Nikola Sivak, 5.r.

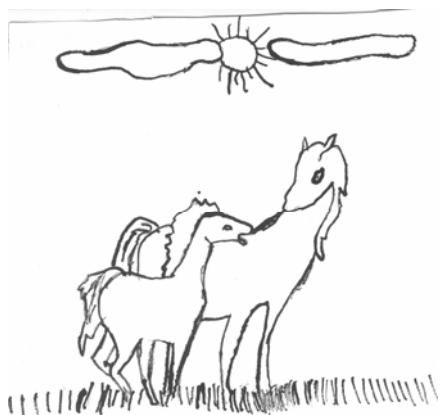

Tomislav Brodilo, 5.r.

Lisica

Lisica je šumska životinja koja ne spava zimski san. Cijelu godinu hita šumom u potrazi za hranom. Lovi poljske miševе, ribe, ježeve, a ponekad se približi seoskom kokošinjcu i napada perad. Zimi, kad je jako gladna, napada i veće šumske životinje.

Ivanka Kovačević, 5.r.

Marko Kretonić, 5.r.

Moj mali ćuko

Moj pas zove se Mali. Njuška mu je smeđa, a tijelo žuto. S njim najviše volim igrati nogomet. Nekad se utrkujemo i on uvijek pobjedi. Zato sam mu dao nadimak Kami-kazo. Uvijek kad se vraćam kući iz škole, čeka me pred vratima da ga pomazim. Ako ga netko udari, čujem kako cvili pa ga idem tješiti. Ljeti uzmem korito puno tople vode pa se ja kupam u bazenu, a on u koritu. On je najsladi, moj ljubimac - najbolji čovjekov prijatelj - na svijetu.

Karlo Sabolski, 5.r.

Zima

Zima je za mene najljepše doba. Na zimu mogu svašta raditi ali mi je najbolje praviti snjegovića zato što se mora kupiti snijeg, a dobro se i sanjkati. Tata, brat, Đina i ja u to vrijeme idemo u polje. Brat i ja se valjamo po snijegu, a Đina kopa zemlju pa joj bude prljava njuška. Kada se vratimo kući, mama već skuha ručak pa lijepo svi, onako gladni, objedujemo.

Dalibor Živković, 5.r.

Uskrs i „Bila Nedilja“

Kao i svake godine slavimo Uskrs. Mame i bake kuhinju šunku, jaja, kobasicu. a mi šaramo pisanice i pečemo kolače. Prije Uskrsa je Veliki četvrtak pa Veliki petak. Na Veliki petak je post. Ujutro, na Uskrs, nosi se hrana u crkvu na posvetu. Kada se dođe iz crkve, doručkuje se i onda se ide u crkvu. Dan sutra je Uskršnji ponedjeljak. Nakon tih dana dolazi nam mladi Uskrs ili Bila nedilja. U našem selu se održava i folklorna priredba pod nazivom: U Budrovcima na Nedilju Bilu. Uz bogatstvo pjesme i plesa, vidi se i sva raskoš narodne nošnje te svečanosti narodnih običaja.

Marija Posavčević, 5.r.

**Pazite! Ne posuđujte odjeću brace i seke iz osmog razreda.
Niste još osmaši. Da čujemo što nam poručuju mali dečki i cure iz šestog razreda**

Moj brat

Moj brat se zove Luka. Ima četrnaest godina. On ima smeđu i kratku kosu, smeđe oči i nosi naočale. Srednje je visine. Luka ima mentalnu retardaciju i ide u Đakovo u školu za djecu s posebnim potrebama. On je veoma dobar i brižan brat. Jako voli raditi i pomagati drugima. Nekada, kada smo ljuti, posvađamo se, ali to su samo bezazlene svađe. On se najbolje slaže sa mnom, a često se svađa s našom sestrom. On je zapravo jako dobar prijatelj i brat i ja ga volim.

Kristina Marković, 6.r.

Dan planeta Zemlje

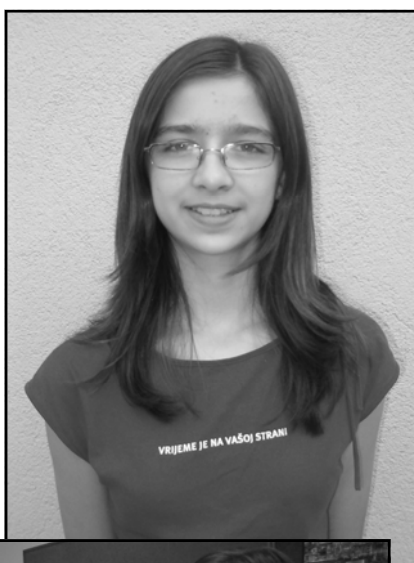
Dan planeta Zemlje prvi put je obilježen 22. travnja 1970. godine kao događanje na sveučilištima i u studentskim domovima diljem Amerike. Poticaj za obilježavanje tog dana dao je senator Gaylord Nelson po uzoru na tada popularne antiratne skupove na američkim sveučilištima. U toj prvoj masovnoj demonstraciji za okoliš sudjelovalo je više od 20 milijuna ljudi, a prozvana je 'nacionalnim skupom o okolišu'. Veliki interes javnosti za tu problematiku doveo je pitanje zaštite okoliša na političku pozornicu. Obilježavanje Dana planeta Zemlja ponovno je postalo aktualno dvadeset godina kasnije - 1990. godine kada je u manifestacijama Dana planeta Zemlja sudjelovalo više od 200 milijuna ljudi diljem svijeta. Ta je globalna pojava dobila službeni oblik 1992. godine na Konferenciji UN - a o okolišu i razvoju u Rio de Janeiru, na kojoj je sudjelovao velik broj predstavnika vlada i NVO - a koji su usuglasili dugoročan program za promociju održivog razvoja.

Darko Sekulić, 6.r.

Josipa Kovačević, 6.r.

6. razred

Tko puno radi taj i uspije!

Naša učenica Kristina Marković osvojila je na regionalnom natjecanju iz matematike koje je održano u Starim Mikanovcima velik uspjeh. Mislimo da je ovaj uspjeh na ponos ne samo naše kolegice nego i cijele naše škole. Također čestitamo i gosp. učitelju Ivanu Basi na njegovom velikom zalaganju. Evo što nam je rekla Kristina o svom uspjehu:

- Kristina, je li bilo teško postići ovakav veliki uspjeh?
- Da, bilo je prilično teško. Prije svakog kruga natjecanja pripremala sam se poslije nastave oko mjesec dana.
- Je li matematika tvoj najdraži predmet i koje predmete još voliš?
- Da, a još volim i prirodu, engleski, i njemački.
- Kako se dolazi do tako velikog uspjeha?
- Uz puno volje, napornim radom i učenjem.
- Je li matematika tvoj budući izbor zanimanja?
- Vjerojatno ne, iako se nisam još odlučila u vezi mog budućeg zanimanja.
- Kako vidiš svoju budućnost?
- Nisam o tome još razmišljala.

Razgovarao: Darko Sekulić, 6.r.

MOJ ZAVIČAJ

Ja živim u selu Budrovci. Budrovci su selo pokraj grada Đakova. Mi imamo svoj nogometni klub: „NK-Slavonija“, vatrogasce: „DVD“ i KUD– “Šokadija”. Ja sam do sada sudjelovao u radu s vatrogascima i u KUD-u. Kraj Budrovaca u polju ima veliki kanal Kaznica. Moji prijatelji i ja idemo tamo na pecanje. Imamo i lovačko društvo „FAZAN“. Budrovci se nalaze u Osječko-baranjskoj županiji.

Franjo Kovačević, 6.r.

Pecanje

Većina dječaka iz mog razreda ide na pecanje. Ne samo oni, nego i dječaci iz drugih razreda, a među njima sam i ja.

Na pecanje obično idemo na obližnji kanal Kaznicu ili na jezero Balkanu. Na tim mjestima nema puno ribe. One nisu baš velike. Najčešće su to babuške, crvenperke i naravno kederi koje poslije zabacimo za štuku. Nju rijetko uhvatimo! Za uhvatiti štuku, treba i velika udica te sajla, jer štuka ima zube pa može pregristi silk. Treba i veliki plovak, tako da ga keder ne može podvući, i naravno dobar štap. Za pecanje postoji i puno drugog pribora, kao što su: ploveci, udice, olova, karike, vrtilice, stoperi, silk i ono što je najvažnije, a to je sigurno mamac, za koje najčešće koristimo gliste ili kruh.

Na pecanje ne idemo samo po zimi, jer je sve zaleđeno pa ne možemo pecati, a zbog toga ne volimo zimu.

Darko Sekulić, 6.r.

7. razred

**Kako se razgovara s onima koji su prvi put zaljubljeni?
Pazite, oni već putuju, fotografiraju, pišu!
Pa da čujemo naše drage sedmaše.**

Đačko doba

Đačko doba brzo prođe,
i sa njime mladost rana,
srce mora zadrhtati,
kad se sjeti đaćkih dana!

Ana Tunuković, 7.r.

Ivana Posavčević, 7.r.

Proljeće

Stiglo je proljeće! Vrijeme je toplije i dani su duži. Bu-
de se šume, cvjetaju jaglaci, visibabe i šafrani. U prolje-
će se vraćaju laste, a na krovu veselo cvrkuću vrapci. U
poljima ljudi siju kukuruz, suncokret i sade krumpir, a
majke rade u vrtu. U proljeće ne padaju kiše. Djeca se
vesele proljeću jer se mogu igrati vani. Meni bicikli naj-
bolje dođe u proljeće za vožnju i za nedosadnost. Prolje-
će je ujedno i prvo godišnje doba koje počinje 21. ožuj-
ka. U proljeće, kad procvjetaju cvjetovi, ose i pčele ih
oprašuju. Ja volim proljeće jer je toplo i sve je veselo.
Proljeće je lijepo godišnje doba. Proljeće mi se ne sviđa
jer kratko traje, a ja bih to promijenila i htjela bih da
traje dugo i da nikada ne prestaje.

Marijana Zdunić, 7.r.

Zanimljivosti

Tijelo čovjeka izgrađuje više od 50 bilijuna stanica.

Ameba u jednom satu prijeđe jedva 10 cm.

Oči goleme lignje mogu imati promjer i do 40 cm, a dužina
lignje može biti do 12 metara.

U jednoj sekundi komarac mahne krilima više od 1000 puta.

Šaran može živjeti i do sto godina.

Papučica je velika oko 0.25 mm.

Voda čini 95% mase tijela meduze.

Dječja glista u godini odloži i do 60 milijuna jaja.

Ima nekih leptira koji osjete miris na udaljenosti od nekoliko
kilometara.

Mačka je bila udomaćena još u starom Egiptu.

Igor Kretonić, 7.r.

Ana Budrovac, 7.r.

7. razred

VUKOVAR: GRAD HEROJ

Unatoč brojčano nadmoćnijem protivniku, koji je brojio 60 000 vojnika., 2000 hrvatskih branitelja su tri mjeseca odolijevala milijunima granata i raznom drugom oružju kojim su raspolagali tzv. JNA i Srbo-četnici. Hrvatski branitelji su došli iz svih dijelova Hrvatske da bi herojski branili Vukovar. Bili su slabo opremljeni i nisu imali nikakvu artiljeriju, ali su ipak uspijevali odolijevati srpskim napadima. U Vukovaru i na „Trpinjskoj cesti“ uništen je veliki broj srpskih tenkova koji su krenuli na Vukovar. Unatoč herojskoj obrani, Vukovar je pao 18. 11. 1991. Nakon pada Vukovara puno je ljudi prognano, a dosta ih je i ubijeno. U tom velikom zločinu poginulo je i pedesetero djece, ali najveći zločin, dogodio se 20. 11. 1991. kada je iz vukovarske bolnice odvedeno 250 ranjenika i ubijeno na Ovčari. Preko 10 000 ljudi je bilo zarobljeno u dvorištu vukovarskog Veleprometa. Velik broj ljudi je odveden u razne koncentracijske logore po cijeloj Srbiji. Vukovar je jedna velika prekretnica u Domovinskom ratu koji je omogućio da se Hrvatska obrani. NIKAD NE ZABORAVIMO VUKOVAR 1991-2007.

Igor Kretonić, 7.r.

Josip Gjalić, 7.r.

Godine

Sjede Mujo i Fata na klupi u parku poput dva zaljubljena golupčića. Oboje stidljivi, još se ne poznaju dovoljno, pa razgovor teče teško. Mujo konačno upita: „Fato, koliko je tebi godina?“ „Svijet sam ugledala prije 20 godina“ odgovara Fata. „Pa dobro Fato“ reče Mujo šokiran. „A koliko si prije toga bila slijepa“.

Igor Kretonić, 7.r.

Zločin i kazna

Mali Ivica upita učiteljicu:

„Biste li me vi kojim slučajem kaznili za nešto što nisam napravio?“

„Naravno da ne bih“, odgovori odlučno učiteljica.

„Odlično! Dakle, nisam napravio domaći rad.!!!“

Igor Kretonić, 7.r.

Leptirić i proljeće

Leptirić ima krila žuta,
i leti kraj svakog puta.
S prijateljima livade oblijeće,
on jako voli sunce i proljeće

Marijana Zdunić, 7.r.

EVO NAŠIH DRAGIH MATURANATA

Oni već puno toga znaju. Vjerujte, brže odgovaraju nego li ih vi pitate! Jedno je sigurno već ih je teško prevariti. Pa oni su, zaboga, odrasli! Čuvajmo ih!

Duga

Tiha bijela svijetlost zvijezda
prolazi kroz moju savjest
i nikada neće biti ona što bila jest.

Zauvijek bijahu moj san
sve dok jednom u tom oku zasja i
ugasi ostale kao dan.

Sunce moje sad si ti
i samo to su moji sni.
Ali gdje su zvijezde moje nestale
zar su sjati prestale.

Oblak ponekad sunce sakrije
zvijezde se pokažu
ali isto nije kao prije.

Tek kad vjetar oblak otjera
s lica nestane siva tuga
i na nebu se pojavi prelijepa duga.

Marina Lukić, 8. r.

Martina Vladić, 8. r.

Naše putovanje na more

Prošle godine u 5. mjesecu išli smo na putovanje. Bili smo na moru s prošlim osmim razredom. Mi smo bili jako sretni kada nam je naša razrednica rekla da ćemo ići na more. Išli smo u Sv. Filip i Jakov, tamo smo i odsjeli u apartmanima. Jedan apartman je imao četiri sobe. Sobe su bile male, ali ugodne. Bilo nas je troje u sobi. U sobi smo imali malu čajnu kuhinju, dva kreveta, kupaonicu s WC-om, stolić s ogledalom, a iznad stolića je bio televizor. Iz sobe smo izlazili na terasu koja je imala pogled na more. Uz to sve bili su priključeni doručak, ručak i večera. Ustajali smo se rano, da bi stigli na doručak. Poslije doručka krenuli smo u obilazak gradova. Posjetili smo Biograd, Zadar, Šibenik i NP Krka. U Biograd smo išli dva puta, a u Zadru smo vidjeli Trg pet bunara i slušali morske orgulje. U Šibeniku smo posjetili Katedralu sv. Jakova. NP Krka nas je najviše oduševio, tamo smo vidjeli lijepe slapove i puno sedrenih pregrada, te onu prelijepu prirodu oko nas. Ali nismo samo obilazili gradove, nego smo se sunčali, kupali u moru i zabavljali. Plaža u Sv. Filipu i Jakovu je bila odlična, svaki put smo mijenjali mjesto na plaži, ali pješčana plaža je bila najbolja. Na moru smo bili pet ludih i nezaboravnih dana. Kratko je trajalo, ali je bilo super ludo.

Marija Tunuković i Danijela Marušić 8. r.

Prijateljstvo

Godine idu,
što nam život znači?
Zajedno smo bili
I bolji i jači.
Al život nisu
snovi puni želja,
tako znaj da do
Smrti u meni imaš
PRIJATELJA!

Danijela Marušić, 8. r.

Mali plavi

Voljela sam jednog dečka
više nego život svoj,
a sudbina nije tako htjela
a on više nije moj.
Što ja mogu kad mi ne da sudbina
da stalno mi je pred očima plava
kosa njegovga.
Njegove plave oči i plava kosa
svjetluca na suncu kao jutarnja rosa.

Marina Lukić, 8. r.

Martina Vladić, 8.r.

Kao ptica

Kao ptica letim ja
krila otvorena,
kao ptica letim ja
od ljubavi izluđena!

Kad te vidim

Kad te vidim smije mi se
Kad te vidim plaće mi se.
Kad te čujem poludjela bi
Vrati mi se nedostaješ mi.

Stela Đudić, 8. r.

Trenutak

Trenutak je dovoljan da se susretne
Trenutak je dovoljan da se upozna
Trenutak je dovoljan da se zamoli
Trenutak može da rastavi
Sve što jedan trenutak sastavi.

Marina Lukić, 8. r.

VODA

Voda je jedina tvar na Zemlji koja se u prirodi pojavljuje u svima trima stanjima: krutom, tekućem i plinovitom. Voda ispunjava oceane, rijeke i jezera, zaleđena je na polovima i u ledenjacima. Nalazi se u podzemlju i u zraku koji udišemo.

Bez vode ne bi bilo života. Svako biće se sastoji od vode. Približno 2/3 vašeg tijela čini voda. Rabimo ju u domovima za čišćenje, pranje, kupanje, tuširanje i dr.

Svjetsko je more izvor hrane, ljekovitih tvari, energije, soli, ruda, bisera i koralja za nakit.

Ivan Sabolski i Tomislav Slobodanac, 8.r.

Vode

MRTVO MORE - najniža točka na Zemlji (-403m)

"Mrtvo more uopće nije more nego iznimno slano jezero na dnu Sirijsko-Palestinskog tektonskog rova. Gotovo je deset puta slanije od pravog mora, stoga u njemu nema života. Zanimljivo je za kupače. Naime, zbog soli je voda tako gusta da je na njoj lakše ležati nego plivati, tako da kupač može na jezeru čitati knjigu."

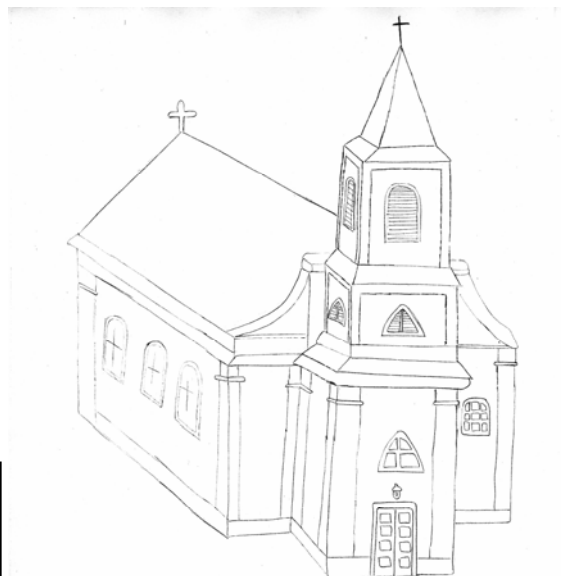
ZAŠTO JE ARALSKO JEZERO IZ DANA U DAN SVE MANJE??

Povećane natapane površine u gornjem toku rijeka Amu Darja i Sir Darja danas zahtijevaju puno više vode nego nekad. Budući da se u Aralско jezero na taj način ulijeva manje vode, razina jezera se znatno smanjila. S vremenom će se jezero, ako uopće što od njega ostane, raspasti na više manjih jezera. To je prava ekološka katastrofa koja je jako pogodila okolno stanovništvo. Zahrđali kosturi lađa ostali su više desetaka kilometara daleko od jezera.

KATASTROFALNE POPLAVE U BANGLADEŠU

Svake godine poplave pogode Bangladeš. Imaju opsežnije i teže posljedice. Razlozi su u geografskom položaju i površini. Vodostaj rijeka u koritima znatno raste zbog obilnih padalina i topljenja snijega. Za vrijeme najvećih poplava razina vode se podigne za 8m.

Eva Zetović i Martina Vladić, 8.r.

Martina Vladić, 8.r.

Oceani

Oceani – 3 Zemljina oceana (Tihi, Atlantski i Indijski), zajedno s priključenim morima, u stalnom su gibanju zbog stalne smjene plime i oseke, kao i zato što djelovanjem vjetra nastaju valovi, a donekle i morske struje. Oceani su silan izvor korisnih mineralnih tvari i hrane.

Oceansko dno – Krije krajolike po dramatičnosti i raznolikosti ponore, vrtočeve litice i vulkane. Drugdje su pak goleme, bezlične ravnice. Mnoge pojave na oceanskom dnu stvorene su gibanjem tektonskih ploča koje tvore zemljinu koru.

Šire li se oceani? – Neki se oceani šire, jer na rubovima tektonskih ploča izvire rastaljeno stijenje i stvara novu koru. Atlantik se širi oko 2,5cm godišnje.

Ana Kretonić, 8.r.

Škola u prirodi

Škola u prirodi – Orahovica (12. 6. - 17. 6. 2006.)

Nakon neprospavane noći došao je i taj dan. Treći i četvrti razredi naše škole stigli su u Orahovicu. Već prvoga dana pokazali smo svoje plivačke (ne)spособnosti. Učitelj plivanja nas je podijelio u četiri grupe: školjke, rakove, ribe i delfine. Poslije plivanja išli smo na ručak. Tijekom svakog ručka, učitelj nas je nasmijavao. Evo primjera: "Djeco, zamislite što se dogodilo. Čistač bazena je zapeo za čep bazena i bazen se ispraznio!" Mi smo mu povjerovali i svi u jedan glas uzviknuli: "Napunit ćemo ga mi kantama!" Kada smo shvatili da se učitelj šali pao nam je kamen sa srca. Tijekom noći nismo oka sklopili. Učiteljica nas je stalno obilazila i opominjala. Svako jutro imali smo vježbe, a nakon vježbi teta je ocjenjivala sobe. Svakoga dana bavili smo se različitim zanimljivim aktivnostima. Na priredbi smo pjevali, glumili i plesali. Imali smo miss i mistera odmarališta. Naša Marija je pobijedila. Prvi put smo bili u pravom disku. Jedne večeri smo imali ples u pidžamama. Svaki slobodan trenutak dječaci su iskoristili za nogomet, ali ipak na natjecanju nisu ostvarili zapaženi rezultat. Imali smo mi i pravu nastavu, malo drukčiju od ove školske, ali smo ipak puno naučili. Zadnjega dana dobili smo razne diplome iz plivanja, glume, nogometa, za najdosadniju djecu, najuredniju sobu itd. Vjerujte - bilo nam je lijepo. Mogli bismo ići još jednom.

Martina Ručević, Inga Đudić i Eva Slobodanac, 4.r.

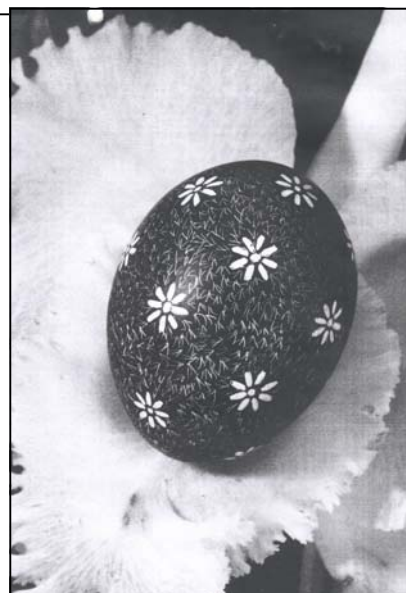

Stari običaji

Pisanice ili šarena jaja

Pisanice su simbol Uskrsa. Kod nas su šarena jaja i dar djeci, ali i mladićima i djevojkama, kao međusobni znak privrženosti, odnosno ljubavi. Poslužit će i za dječju igru gdje se međusobno tucaju. Po vjerovanjima, bojana i šarena jaja štitila su od zlih sila, tako da su se za vrijeme oranja i sjetve bacale ljuske na njive da pobjegnu štetočine, a za zdravlje i ljepotu mladih umivali su se u vodi natopljenoj ljuskama. Naši stari su bili veoma umješni u bojanju i šaranju jaja onim što je priroda podarila. Tako su bojali u lupinama crvenog luka (crveno-smeđa boja), kori divlje jabuke (žuta boja), korijenu bročike (crvena boja) i johine kore (crna boja). Kod nas najpopularniji način ukrašavanja šarenih jaja je princip šaranja kiščićom rastopljenim voskom, a zatim stavljanja u željenu boju za jaja. Nakon toga skidanje tragova voska pomoću meke lanene krpe i premazivanje slaninom da bi se sjajilo. Vješte žene koristile su razne motive i bojale u tri boje. Šaranje jaja se obavljalo na Veliki četvrtak ili Veliki petak. Osim šaranja poznato je i uvezivanje jaja u vunicu ili svilu, tzv. kosovskim vezom koje se primjenjivalo na ispuhanim jajima i darivalo kao trajni dar. Jaja se mogu ukrašavati i plodovima graha, graška, pšenice i leće, također različitih motiva. Veoma atraktivno izgledaju kad se prelakiraju bezbojnim lakom. Takvim načinom izrade šarenih jaja u našoj školi likovna grupa razredne nastave koju vodi učiteljica Marija Đuđik razvila je pravu umjetnost. Počela je 1998. i svake godine su sve ljepša i ljepša, što se može vidjeti na slikama.

Stela Đuđik, 8.r.

Bojanje vune

Kada bi pitali naše bake, kako se prije živjelo, vjerujem da bi svaka od njih odgovorila da je prije bilo puno bolje. Kada bi ih upitali zašto, svaka od njih bi imala nekoliko razloga. Ono što uvijek napominju jest da je prije bilo teško, ali sve što se radilo, radilo se s ljubavlju. Jedna od takvih stvari, koja je zahtijevala puno rada i strpljenja je i bojanje vune. Da bi prije pedeset i više godina djevojka ili žena lijepo izgledala, morala se pobrinuti za svoju odjeću. Tada nije mogao svatko kupovati novu odjeću, nego samo onaj tko je bio imućniji. Kada bi se nešto i kupilo, smjelo se nositi samo za svečane prigode. Za rad kod kuće i na polju, trebala im je odjeća oko koje su se morali više potruditi. Većina domaćinstava je držalo ovce od kojih se, između ostalog, dobivala vuna. Ovce su se šišale, čime se dobivala oštra, domaća vuna koja se zatim prela, presukivala u dvije struke i motala u kanjуре. Tako dobivena vuna se potom bojala. Ako je bilo puno vune, trebala je i velika količina vode da ne bi ostalo „mjestanče“, odnosno mjesto na kojemu vuna nije dobro upila boju. Osim vode, bilo je potrebno imati sol i ocat. Po receptu jedne bake, u jednu litru vode se stavi jedna žlica soli i jedna žlica octa što je dovoljno za manje količine vune. Boje su se nabavljale u gradu, a bilo ih je svih vrsta. Bojalo se sve: od čarapa do bluza i oplećaka. Vuna za čarape se bojala pa kasnije prela, ali je tu postojalo određeno pravilo. Muškarci su smjeli nositi čarape samo od bijele ili zelene vune, dok su žene nosile onakve kakve su imale. Danas se vuna više ne boja, barem ne u našem selu. Većina je naših baka to radila prije nekoliko desetljeća, ali je zanimljivo da se svaka sjeća svih detalja. I ne samo bojanja vune, nego i ostalih poslova koje su činile da bi izgledali lijepo i prihvatljivo.

Tihana Moro Vladić, prof.

Nastanak knjige

Nakon što autor napiše tekst, potražiti će izdavača koji bi mu knjigu uredio, lektorirao i izdao. Kada izdavač obavi svoj dio posla, tekst se daje u tiskaru na tiskanje. Ako se radi o knjizi, onda najčešće autor izrazi želju u kojem će formatu biti knjiga, koji će motivi biti na koricama... Nakon toga u tiskari se prave filmovi, a s tih se filmova kasnije snimaju offsetne ploče sa kojih se tiska u grafičkim strojevima. Kada su sve stranice otiskane, arci na kojima su stranice prolaze fazu savijanja tako da sve stranice budu po redu. Poslije savijanja sve stranice od jedne knjige moraju proći kroz stroj za lijepljenje knjiga. Kod ovog stroja se stranice zalijepe u koricu. Nakon toga slijedi proces obrezivanja knjiga. Knjiga se mora obrezati u glavi, vanjskom rubu i nogama. Nakon što su knjige gotove izdavač se brine da se knjige objave i prodaju.

Martina Vladić i Eva Zetović, 8. r.

Tko je i zašto izmislio prve novine

Prve novine u povijesti nisu bile nalik današnjima. Više su sličile pismima u kojima su sadržane vijesti negoli novinama. No, kako su najvećim dijelom prenosile vijesti, može ih se nazvati novinama. U 5. stoljeću prije Krista u Rimu su već postojali ljudi koji su živjeli izvan glavnog grada Rimskog carstva. Svima koji su živjeli na rubovima golemog carstva to je ponekad bio jedini način da dobiju provjerene vijesti. Novine nešto sličnije današnjima osnovao je rimski car Julije Cezar u 60. godini prije Krista. Njegova je vlada izdala list koji je svakoga dana izvješten u Forumu (rimskom državnom saboru), bio je posvećen vladinim obavijestima, a zvao se „Acta Diurna“, što znači „Dnevna događanja“. U povijesti, ali i u današnje vrijeme, jedan od najvažnijih razloga za primanje vijesti bio je poslovne prirode. Vlasnici i upravljači poduzeća, farmeri, vladari, vladini dužnosnici, ulagači... željeli su točno znati što se događa kako bi mogli donositi što bolje poslovne i upravljačke odluke. Ne čudi zato da je jedne od prvih novina, u obliku biltena, počela u 16. stoljeću izdavati njemačka bankarska obitelj Fuggers koja se bankarstvom bavila u mnogim zemljama. Oni su za svoje potrebe uspostavili sustav dobivanja provjerenih i pouzdanih vijesti. Otprilike u isto vrijeme su pokrenute prve dnevne novine koje su izravno kupovali čitatelji. Bile su to obavijesti vlade Venecije tiskane pod imenom „Notizie Scritte“, tj. „Pisane novine“. Prve redovite novine s općim vijestima bile su engleski tjednik „Intelligencer“, pokrenut 1663. godine. Većina je novina ispočetka izlazila tjedno, jer su komunikacije i proces proizvodnje bili jako spori. Jedan od najutjecajnijih dnevnika u povijesti je londonski „The Time“ koji je počeo izlaziti još 1785. godine pod imenom „Daily Universal Register“. Sad znate kako, gdje, zašto, te zbog čega su vam novine baš sada u rukama.

Martina Vladić, 8. r.

BJELOUŠKA - DOMAĆA ŽIVOTINJA

NAČIN ŽIVOTA

Hrani se žabama, punoglavcima, ribama, vodenjacima, a ponekad i malim sisavcima. Pari se u travnju i svibnju, a od srpnja do kolovoza odlaze od 15 do 35 bijelih jaja mekane ljuske veličine golublji. Skriva ih u mahovini i pijesku. Nakon osam do deset tjedana iz jaja izlazi mladunčad. Bjelouška spava zimski san od studenog do početka travnja. Nakon zimskog sna odbacuje zimsku kožu za novu pred parenje.

STANIŠTE

Najraširenija je zmija u Hrvatskoj. Najčešća su joj staništa oko rijeka, jezera i močvara. U vodi dobro pliva i roni, a na kopnu se dobro penje. Skriva se ispod kamenja i korijenja u rupama u zemlji. Ponekad se nađe i daleko od vode, u vrtovima i parkovima.

Pojavljuje se u više boja i nijansi. Česte kombinacije boja su:

- odozgo je siva do smeđa s 2 reda mrlja koje teku duž kralješnice;
- leđa nekada prelaze u plavu, zelenu ili sivo plavu boju;
- nekad je cijela zmija potpuno crna;

Jedini sigurni znak prepoznavanja su polumjesečne pjege na stražnjem dijelu glave s obje strane, koje su bijele u ženki, a žute u mužjaka. Dugačka je do dva metra.

Hrvoje Sekulić i Marijana Zdunić, 7. r.

Festival znanosti

Ova se manifestacija već petu godinu zaredom održava u Hrvatskoj pod pokroviteljstvom Ministra znanosti obrazovanja i športa. Središnja tema ovogodišnjeg Festivala su Hrana i zdravlje. Ovaj zanimljiv događaj održao se od 23. do 28. travnja 2007. u Zagrebu, Splitu, Rijeci i Osijeku. Nekoliko učenika naše škole posjetilo je Festival s prof. biologije Jablankom Uzelac. Bio je to zanimljiv i poučan izlet. Znanstvenici su na svima razumljiv način govorili o izuzetno atraktivnim i aktualnim temama. U radionica na Rektoratu i Medicinskom fakultetu saznali smo mnogo toga. Vidjeli smo srce i cijeli probavni sustav čovjeka, saznali jesmo li fit, gdje je gen za čokoladu, da čips izaziva rak, da čokolada ima sastojke poput marihuane, naime pojedemo li 11 kg čokolade bit ćemo drogirani. Uz sve to možete besplatno izmjeriti šećer i saznati kakav je vaš dišni sustav. Tako je bilo ove godine, a vi Festival znanosti svakako posjetite iduće godine.

Eva Zetović, 8. r.

Razgovor s nastavnikom Stankom Tišmom

BUD: Kada ste rođeni?

- U prošlom stoljeću, davne 1946.

BUD: Kada i gdje ste se počeli baviti sportom?

- 1960. godine počeo sam trenirati nogomet u NK Slobodi, a u isto vrijeme počeo sam sa treniranjem rukometa u RK Partizan iz Đakova.

BUD: Vaš najbolji uspjeh u karijeri kao igrač?

- Kao igrač RK Partizan sudjelovao sam sa svojim suigračima 3 puta u kvalifikacijama za prvu ligu bivše države.

BUD: Tko je bio vaš uzor?

- Kao prosvjetni djelatnik gosp. Pavao Kraljević, kao igraču rukometa Boris Klobučar, a kao treneru gosp. Vlado Stenzel.

BUD: Za koje ste klubove igrali?

- Cijelu svoju igračku i trenersku karijeru proveo sam u RK Đakovo.

BUD: Vaši uspjesi u karijeri?

- Svakako dugogodišnji rad u prosvjeti i zvanju koje obožavam. U športu bi svakako izdvojio 1987. godinu. Ulazak u 1. HRL i 1996. prvak HRL juniora, jasno kao trener.

BUD: Najbolja sportska generacija?

- Teško je izdvojiti određenu generaciju, ali dvije su ostavile dublji trag u hrvatskom rukometu, a to su generacije rođene 1960. i 1980. godine.

BUD: Najbolji sportaš kojemu ste predavali?

- Kroz 40-godišnji rad teško je nekoga posebno izdvojiti, iako je svakako bilo dobrih i talentiranih učenika i učenica.

BUD: Svi uspjesi naše škole na školskim natjecanjima?

- Bilo ih je dosta, ali svakako treba izdvojiti 3 prva mjesta u rukometu za djevojčice i 2 prva mjesta u malom nogometu na prvenstvima osnovnih škola Đakovštine.

BUD: Najbolji sportaši na našoj školi po razredima?

	DJEČACI	DJEVOJČICE
5 r.	Ivan Kladarić	Melani Mijić
6 r.	Ivan Slobodanac	Matea Slobodanac
7 r.	Antun Hrkač	Ana Budrovac
8 r.	Marko Mržljak	Martina Vladić

BUD: Športski uspjesi naše škole na školskim natjecanjima 2006.-2007.?

- Marko Mržljak, 2. mjesto u trčanju na 300m na prvenstvu osnovnih škola Đakovštine.

Marina Lukić, 3. u trčanju na 100m i u skoku u vis na prvenstvu osnovnih škola. Ivan Ručević, 3. mjesto u trčanju na 1000m na prvenstvu osnovnih škola Đakovštine. U školskoj 2006.-2007. godini sudjelovali smo na prvenstvu osnovnih škola Đakovštine u malom nogometu, stolnom tenisu, streljaštvu i atletici.

Ivan Ručević i David Vagner, 8.r

Rezultati školskih sportskih ekipa

NOGOMET - sudjelovanje na međuškolskom natjecanju;

Sudjelovali: Ivan Martinović (7.r.), Josip Gjalić (7.r.), Marko Zetović (7.r.), Antun Hrkač (7.r.), Hrvoje Sekulić (7.r.), Ivan Lucić (8.r.), Antonio Jurić (8.r.), Marko Mržljak (8.r.), David Vagner (8.r.);

STOLNI TENIS - 4. mjesto na međuškolskom natjecanju (djevojke), sudjelovanje na međuškolskom natjecanju (dečki);

Ana Budrovac (7.r.), Eva Zetović (8.r.), Ana Posavčević (7.r.), Antonio Jurić (8.r.), Marko Zetović (7.r.), Stjepan Sabolski (7.r.);

ATLETIKA:

Martina Vladić (8.r.), Matijas Muhar (8.r.), Marko Mržljak (8.r.), Marina Lukić (8.r.), Ivan Ručević (8.r.);

STRELJAŠTVO - 2. mjesto na međuškolskom natjecanju (od 2 ekipe);

Antun Hrkač (7.r.), Matijas Muhar (8.r.), Ivan Martinović (7.r.), Hrvoje Sekulić (7.r.), Antonio Jurić (8.r.), Marko Mržljak (8.r.);

Rezultati naših učenika postignuti na učeničkim natjecanjima u školskoj godini 2006./2007.

MATEMATIKA (voditelj Ivan Basa, nastavnik):

Kristina Marković (6.r.) - 2. mjesto na regionalnom natjecanju

Inga Đudić (4.r.) - sudjelovanje na županijskom natjecanju

KEMIJA (voditeljica Jablanka Uzelac, profesorica):

Igor Kretonić (7.r.) - sudjelovanje na županijskom natjecanju

SIGURNO U PROMETU (voditelj Ivan Jukić, profesor):
Ivanka Kovačević (5.r.) - sudjelovanje na županijskom natjecanju

Melani Mijić (5.r.) - sudjelovanje na županijskom natjecanju

MLADI TEHNIČARI (voditelj Ivan Jukić, profesor):

Antun Hrkač (7.r.) - 3. mjesto na županijskom natjecanju (strojarstvo)

Josip Gjalić (7.r.) - sudjelovanje na županijskom natjecanju (graditeljstvo)

Hrvoje Sekulić (7.r.) - sudjelovanje na županijskom natjecanju (elektrotehnika)

Jeste li znali?

Legenda kaže da je Arturu darovala čudesni mač Excalibur Gospođa iz Jezera. Nakon njegove smrti mač je bačen natrag u jezero s rukom koja ga je držala .

□

Kemal Atatürk je 1925. ukinuo tradicionalne fesove i dimije i savjetovao muškarcima da nose „civilizirane“ hlače, kapute i kravate, s „poklopcem na glavi... koji se zove šešir“.

■

Od 15. do 17. stoljeća u Engleskoj se vjerovalo da crvena boja pomaže u izlječenju groznice. Bolnički pacijenti su bili obučeni u crvene spavačice kako bi pomogle njihovom oporavku.

§

Gandhi je 1931. dominirao konferencijom u Indiji bez ijedne izgovorene riječi. On se bio zavjetovao da će šutjeti ponedjeljkom.

♥

Afrodita, grčka božica ljubavi je, prema legendi, rođena iz pjene valova na južnoj obali Cipra. Njezino ime dolazi od grčke riječi „aphros“ (pjena).

♣

Uvođenjem čaja u 17. stoljeću Zapad se otrijeznio. Prije toga, ljudi su bili prisiljeni birati iz-

među često nečiste vode i mlijeka, ili nešto sigurnijeg piva i vina, pa su mnogi tamarali kroz život blago alkoholizirani.

♠

Fordov Model T prodavao se isključivo u crnoj boji emajla jer se jedino ta boja sušila dovoljno brzo da može pratiti brzinu tekuće vrpce.

◆

Greta Garbo je odbila prvu filmsku ponudu u dobi od 16 godina. Nije mogla dobiti dopust u robnoj kući gdje je prodavala šešire.

☺

Samo slobodni muškarci - jedan od deset - imali su pravo glasa u staroj Grčkoj. Žene, robovi, oslobođeni robovi i stranci nisu imali pravo glasa.

●

Hinduisti su među prvima upotrebljavali vjenčani prsten, a tu tradiciju su na Zapad prenijeli Grci i Rimljani. Prsten je ostao znak posredovanja do 9. stoljeća, a tada ga je kršćanska Crkva prihvatila kao simbol vjernosti.

☼

Novi model vojske Olivera Cromwella za vrijeme Engleskog građanskog rata prvi uvodi nošenje propisanih uniformi. Bile su crvene boje, što je olak-

šavalo razlikovanje od neprijatelja i prikrivalo krv ranjenika, čime se htio spriječiti pad morala kod vojnika.

◇

Drevni Kinezi vjerojatno su prvi upotrebljavali mučenje vodom. Voda je polako kapala na glavu žrtve sve dok mu to ponavljanje nije poremetilo um.

○

Da bi ostao u doticaju sa svojim carstvom, perzijski car Darije I. dao je sagraditi 2699 km dugu Kraljevsku cestu sa 111 poštanskih postaja na kojima su se čuvali odmorni konji za kraljevske glasnike.

●

Za samuraja, čast je bila važnija od života. Bilo je uobičajeno da se poražen ili osramoćen samuraj ubije harakirijem, obredom koji je trajao nekoliko sati, čak dana, a primjenjivao se do kraja Drugog svjetskog rata.

■

Seljaci u srednjovjekovnoj Europi nisu smjeli nositi jarke boje niti krzno, osim od najmanjih životinja. Čak su i trgovci morali izbjegavati skupe tkanine koje je upotrebljavalo samo plemstvo.

Zrinka Vrpoljac, prof.

Razbibriga

Vicevi

Zašto je plavuša pala kroz prozor?
Glačala je zavjese.

Što plavuša radi na čeliku?
Sluša metal.

Zašto grbavac pušta brkove?
Da ga zovu brko.

Katarina Reich, 7.r.

Pošao Haso kod Muje i vidi mu djecu голу do pasa. Ulazi u kuću i viče:

- Jesi li ti normalan, na ovakvu zimu ti izbacio djecu ispred kuće, голу do pasa.
Na to će Mujo:
- Ma našao sam neki sirup protiv prehlade pa da ga potrošim.

Dva mlada poljska miša drijemaju pod drvetom. Odjednom iznad njih proleti šišmiš. Jedan miš reče:
- I ja ću kad odrastem biti pilot.

*Tomislav Slobodanac i
Tomislav Bala, 8.r.*

L	B	K	N	I	L	R	E	B	D		
O	A	E	R	K	K	H	V	P	I		
N	N	A	Č	I	Z	R	R	Š	R		
D	O	O	E	L	H	A	G	T	D		
O	L	V	A	K	G	O	D	R	A		
N	E	Z	A	G	R	E	B	A	M		
O	C	D	U	B	L	I	N	Č	R		
Y	R	U	A	N	A	L	J	B	U	L	J
L	A	R	I	M	I	L	J	A	N	O	
L	B	L	I	S	A	B	O	N	A		

BERLIN, ZAGREB, LONDON, RIM, PRAG, LJUBLJANA, BARCELONA, MADRID, BEČ, DUBLIN, LISABON, ZADAR, MILANO, LYON, KIEV, HAG

Ako si ispravno riješio/la osmosmjerku, pravilno poredana slova dat će imena 4 poznata hrvatska otoka.

Josip Gjalić, 7.r.

Učenički biseri

Profesor: "Tko je izumio parni stroj?"

Učenik: "James Cook."

Profesor: "James je, ali nije Cook."

Učenik: "Pa tko je onda?"

Učenik 2: "Bond, James Bond."

Profesorica zemljopisa: "Što povezuje sve zemlje južne Europe?"

Učenik: "Čamci!"

Profesorica zemljopisa pita kako su nastali fjordovi.

Učenik: "Tako što je zemlja progutala more."

Stela Đudić, 8.r.

	L	E	Ž	N	J	E	N	J	E	R	A	T	S	R	K					
	R	G	R	N	J	A	N	J	E	R	V	R	A	A	U					
	N	A	R	M	A	T	A	K	I	O	M	E	P							
	Š	N	K	V	N	T	V	T	T	P	O	S	A							
	E	E	A	O	I	A	A	K	I	S	B	T	N	J						
	Č	S	T	G	R	Č	B	R	R	Č	O	O	E							
	R	I	B	A	R	E	N	J	E	A	J	E	A	A	E	C	R	N	I	
	U	T	J	E	A	T	L	Z	S	N	J	E	N	Z	A	P	O	R	K	A
	K	S	S	A	N	A	I	T	V	O	E	R	E	N	J	A	K	S	A	D
	O	A	L	O	R	L	R	S	D	I	K	O	A	L	I	C	I	J	A	
	M	D	J	U	K	U	A	K	K	J	T	K	E							
	E	O	B	I	G	A	T	N	O	E	E	K	N	J						
	T	R	C	O	R	A	J	N	A	R	M	R	A							
	O	I	J	R	J	E	E	N	J	A	I	L	P	H						
	B	R	A	Č	A	K	S	S	S	A	D	B	A							
U	P	D	A	L	M	A	C	I	A	K	A	J								

APERITIV	KAMPIRANJE	PRIRODA
AVANTURA	KATAMARAN	RIBARENJE
BICIKLIZAM	KAVANA	ROMANTIKA
BRAČA	KOALICIJA	RUKOMET
ČEKANJE	KORIDA	SAMOBOR
ČESTITKA	KORNJAČA	SARMA
ČITANJE	KRSTARENJE	SERIJA
DALMACIJA	KUPANJE	SPORT
DASKANJE	LEŽANJE	SVADBA
ESTONKA	LJETOVANJE	ŠETANJE
GITARA	MASER	TISKAR
GRINJE	MONTER	TERASA
JAHANJE	NAMJERA	USLUGA
JAKOST	ODBOJKA	ZABAVA
JOGURT	PLIVANJE	ZAPORKA
		ZVIJER

U mreži osmosmjerke pronađite i precrtajte pojmove iz popisa. Ako to dobro učinite ostat će vam 18 nezaokruženih slova, koja čitana vodoravnim slijedom, daju konačno rješenje - pojam vezan uz godišnji odmor preko ljetnih praznika.

Napravili: Marko Mržljak i Ivan Sabolski

